

Stoepwoningen in de Veerstoep ...

In welke stoep woonde de tante van Jan? Zo te lezen zal het er niet veel anders hebben uitgezien dan de afgebeelde huizen in de Veerstoep. Maar goed dat de groep, die streed voor het behoud van de Sliedrechtse stoepen, bakzeil heeft moeten halen. Zouden zij na het lezen van het verhaal, het bekijken van de foto, hun huidige woning nog willen ruilen voor een stoepwoning?

Femiliediëlect bestaat echt

Ja, je lees 't goed, femiliediëlect bestaat echt. 't Zal wel bekend zijn dat ons aageste diëlect vast is gelege in 't Slierechs woordeboek en dà me een uitgebraaide daotaobase hebbe, maor toch hee! D'r bestaat echt zôôiets as een ongeschreve taol die allêên in femilies wor gepraot. Ik weet nog dà me schônmoeder is een daegchie op vesite gong bij d'r zuster. Gezellig hoor! 's Middas hà ze met de waareme prak meegegete en nae d'n ete wier de vaet gedaen. Nou mò je wete dat onze tante in een stoepie weunde en dà ze nie zôôas wij een aanrecht had, neeje een haaleve meter van de grond een koud waoterkraon bove een putjie, en dat was het dan. Daerom hadde de mense vroeger buite een vaetebank. Op d'n driepitter wier 't vaetwaoter waarem gemaakt, want van een geiser of boiler was bij lange nae gêên spraoke. Nou hà moeder al is bedenkelijk naer de borde en de panne gekeke. De borde wazze zô oud dà ze aallemael klaaine barsies hadde. Van de geëmaljeerde panne wazze zôôveul

stukke af dà ze verschaand op taofel stonge. Bij 't vaet afdrôôge trok moeder daerom de stoute schoene aan en zee tege d'r zuster: "Maaid, gooit die schaerleppe toch weg en kôôp is wà fesoenlijks". Ze verstonge mekaor en wazze nie verbaosd om 't woord 'schaerleppe', maor ik heb 't naareges aandere hore gebruike.

Een andere uitspraak van 't goeje mens was tege me snaortie, die een voor die tijd nogal blôôt bloesie aan had. 't Was t'r êên mè schouwerbandtjies, dus d'r schoere wazze hêêlemael blôôt. Moeder reëgeerde met d'n opmaareking: "Kaaind, dà is toch veuls te koud, mò je een ziekte op j'n haals haole met hêêl je 'schofte' blôôt!" M'n aage moeder kon d'r ok wà van. As ze vrijdas de plaet van 't fernuis wou laete blinke, zee ze dat ze de kachel gong 'potlôôje'. Ze deej dan een bietjie kachelzwart op een schutteltjie, en maakte ze mè terpetijn een pappie. Dà smeerde ze op d'n haalfwaareme kachelplaet en met een doek wier die dan uitgevreve. Ze had dan zôôgezeed de plaet gepoetst. Een ramp was't as de mellek daernaer overkookte. Ok zee ze: "Nou nog paasies 't koper schure dan ben 'k klaor voor de zondag."

As kaesboer De Kluiver aan de deur kwam, vroeg moeder ok aaltijd of tie nog 'kneurze' had. Dà wazze aaiere die een deuksie hadde opgelôôpe en nie meer voor de volle prijs konne worre verkocht. Zôôas ik al schreef, 't stao nie aallemael in 't woordeboek, maor 't is wel ampart. 't Geef aan dat diëlect in beweging is en dat 'r zôômaor woorde bij kanne komme en ok weer verdwijne.

Jan van der Vlies